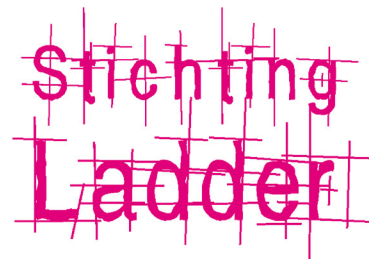

8 JAAR

8 jaar ontwikkelingswerk met Stichting Ladder heeft in vele opzichten veel van ons gekost. Het is bepaald niet altijd gemakkelijk om je open te stellen en je te verbinden met een cultuur die zo anders is dan de onze. Om situaties te kunnen begrijpen moet je in staat zijn te kunnen kijken zonder westerse bril en oordeel. Het werken in een bureaucratisch en corruptiegevoelig land waar de rechten zo ongelijk verdeeld zijn vraagt soms het uiterste van je geduld en motivatie. Soms zakt de moed je dan wel eens in je schoenen en bekruipt

je het gevoel; "waar doe ik het allemaal voor???" Maar dan denk ik weer terug aan al die mooie bijzondere ontmoetingen met de kleurrijke en vaak zeer arme bevolking van ons projectgebied. Als ik daar aan denk dan ben ik direct weer terug bij de spreuk van Moeder Theresa die mij motiveerde met Stichting Ladder te beginnen: 'If you can't feed a hundred people, then just feed one'. Inmiddels hebben we met Stichting Ladder vele mensen geholpen aan betere huisvesting,

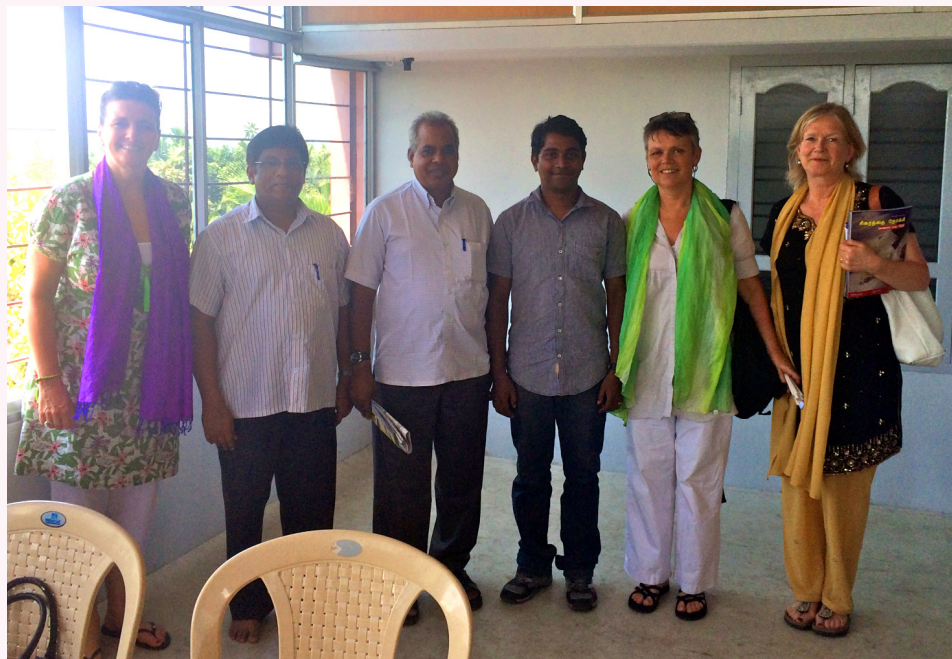
veiliger leefomgeving, scholing, schoon water, toiletten, boeken, een ruimte om te kunnen leren, een mogelijkheid tot studeren etc. Als ik daar aan denk ben ik blij en dankbaar dat wij daarin hebben kunnen bijdragen. Op naar het volgende jaar vol uitdagingen. Wij blijven vechten voor gelijke rechten. Ik hoop dat u ons blijft steunen want zonder u beginnen wij niets.

Eileen O'Neill
 voorzitter Stichting ladder

22-03-2007 - 22-03-2015
WE FIGHT FOR EQUAL RIGHTS

Bibliotheek voor Sigaram

Op onze laatste reizen door ons projectgebied bezochten wij Sigaram, een non profit organisatie die in 2011 is opgezet door Fr Francis Sebastian. Met eigen ogen zagen wij Fr Sebastian naast zijn drukke bestaan als priester, in de middagen, avonden en in de weekenden hard aan het werk om de veelal kansarme jeugd te helpen aan een beter toekomst perspectief middels het stimuleren van meer vaardigheden. Het instituut is met zijn eigen

geld plus door hem persoonlijk aangegane leningen heel kleinschalig opgezet en is begonnen in een gehuurde kleine bedrijfsruimte die dienst doet als klaslokaal. Met een aantal computers en een groep gemotiveerde hoog opgeleide leerkrachten is de afgelopen jaren heel veel mooi werk verricht. 30 tot 50 % van de studenten komt uit de laagste kaste.(dalit). Voor hen is het verkrijgen van kennis en steun van onschatbare waarde.

Mede door de steun en begeleiding die zij hier in Sigaram ontvangen kunnen ze hoger scoren op de toetsen die gehaald moeten worden om aan te haken op het hoger onderwijs.

Voor het vergaren van kennis zijn goede wetenschappelijke boeken, tijdschriften en vakliteratuur nodig.

De cultuur van 'lezen' is in dit gebied, dat voor 75% bestaat uit agrarische bevolking, niet erg ontwikkeld. Er bestaan geen gemeentebibliotheken die zijn uitgerust met de laatste wetenschappelijke boeken en tijdschriften.

Doordat deze groep kinderen geen thuissituaties kennen waarin plek is voor begeleiding of het bezitten van boeken is het hebben van een uitgebreide bibliotheek voor Sigaram erg belangrijk. Wij hebben dan ook besloten Sigaram te ondersteunen in het aanleggen van een grote bibliotheek, zodat kansarme maar gemotiveerde studenten een plek hebben om zich optimaal voor te bereiden op hogere educatie en dus meer kans op de arbeidsmarkt.

Op verzoek een kort verslag van een aantal indrukwekkende ervaringen in India

Tijdens een verblijf van twee weken in het Zuiden van India bezochten wij de metropool Mumbai, het platteland rond Hampi en tenslotte het iconische hippiestaatje Goa.

In het chaotische Mumbai (20 miljoen mensen op een smalle, volgepakte landtong) werden we onmiddellijk geconfronteerd met de overal aanwezige slums, van immense, als kleine steden functionerende, slums tot kleine 'pop-up' slums aan de rand van vliegvelden, autowegen en woonwijken.

Naast het dagelijkse slumleven, wat je vanuit een taxiraam voorbij ziet glippen, vol armoede, maar gek genoeg ook veel vrolijkheid, zie je ook overal vormen van kinderarbeid, 'slavenarbeid' en enorm veel bedelarij.

Ondanks de snelgroeiende Indiase economie, de op 2 na grootste van Azië, blijven de armen kansloos.

In Mumbai werden we hier op een keiharde manier mee geconfronteerd, op het platteland en later in Goa op een andere, wat afgezwakte manier, maar niet minder schrijnend.

In de buurt van Hampi logeerden we in een door een NGO opgezet en gerund guesthouse, waar mensen uit het nabij gelegen dorp werkten.

In het armoedige dorp (Anegunda) met een rijke historie (tempel en overblijfselen van een stadsmuur uit de 8e eeuw) zorgt dezelfde NGO voor restauratie van het erfgoed, daarbij geholpen door de dorpsbewoners.

In het relatief rijke Goa, waar veel mensen leven van het toerisme, zie je ook slums, minder groot dan in Mumbai, maar niet minder erg.

Hier maakten we kennis met een Engelse dame die een project heeft opgezet, waar zij met haar vrijwilligers weesen straatkinderen permanent opvangt en een dagopvang biedt voor kinderen van seizoenswerkers en -bedelaars, die in het toeristenseizoen naar Goa trekken. Deze kinderen worden opgevangen in een 'day care centre' en krijgen daar eten en onderwijs.

Onderwijs is een speerpunt binnen de Indiase politiek maar, zoals ook op de site van Stichting Ladder te

lezen is, de allerarmsten vallen buiten het systeem, ze blijven arm en kansloos.

Door al deze indrukken tijdens onze reis door een klein stukje van dit immense groot, prachtig, knettergek en kleurrijk land hebben wij vaak moeten denken aan de inspanningen van Stichting Ladder. Ook zij richt zich, net als de NGO in Anegunda en de vrijwilligersprojecten in de slums, op de ontwikkeling van de allerarmsten, waarbij onderwijs wederom het speerpunt is. Door de transparantie (het direct contact met en controle van de professionals en vrijwilligers ter plaatse) komt de financiële hulp zonder omwegen op de juiste plek terecht. Daarom is het belangrijk Stichting Ladder te blijven steunen, India ontwikkelt zich hard, maar er zijn nog steeds teveel mensen die daar niet van mee profiteren.

Ton Holthuis en Marijke van Boven

Succesvolle collecte in de Paulus Kerk te Capelle aan den IJssel

Op 25 januari 2015 heb ik samen met de 86-jarige Ida O'Neill een korte presentatie gehouden over ons werk in de Paulus Kerk te Capelle aan den IJssel.

Initiatiefnemers waren Frans en Anja Kleisterlee.

Ida vond aanvankelijk dat ze niet goed was in het spreken voor een grote groep maar ze sprak vanuit haar hart en met veel warmte over onze Stichting.

Zo vertelde ze dat ze met eigen ogen de situatie en armoede in Zuid-India heeft gezien en ook dat Stichting Ladder werkelijk een verschil maakt voor de mensen daar.

De collecte bracht € 455,- op en wij zijn alle parochianen zeer dankbaar.

Zonder betrokken mensen beginnen wij niets.

Wolz Handmade

Wij zijn stichting Wolz heel erg dankbaar voor het feit dat wij met Stichting Ladder een van de door hen gekozen goede doelen zijn. Zij hebben ons gekozen vanwege het feit dat het geld dat bij ons binnen komt voor gemiddeld 96 % bij onze projecten in india terecht komt.

"Knitted with Love" zijn de trendy, fashionable en handgebreide vilten modeaccessoires van 100% schapenwol zeker, want Margo Tam en Monique de Laat-Sakko breien ieder exemplaar zelf! De breisels worden gewassen en met de hand zorgvuldig in vorm gebracht. Het is handwerk en dat maakt ieder exemplaar uniek.

De wollen producten van Wolz Handmade zien er niet alleen fashionable en mooi uit maar dienen ook een goed doel. Alle verdiensten van de door deze twee dames gemaakte mooie producten gaan naar een goed doel. Door een product van Wolz aan te schaffen, helpt u de wereld een beetje mooier te maken.

Want het is dus 100% liefdadigheid!

Voor verkoop zie www.wolzhandmade.nl

Stichting Ladder
 25 januari 2015
 in de R.K. Paulus Bekeking
 in Capelle aan den IJssel.

Voorganger
 Frans Kleisterlee

Sprekers
 namens de stichting
 Ida O'Neill
 Karina de Poepe

Karina de Paepe, de penningmeester, over Ladder.....

Als kind begreep ik het grote verschil tussen rijk en arm al niet. Later tijdens mijn wereldreizen werd dat onbegrip en gevoel van onrechtvaardigheid alsmaar groter en ik ben blij dat ik via mijn betrokkenheid en werkzaamheden een bijdrage kan leveren aan het empoweren van de mensen via onze projecten.

De afgelopen tijd heb ik 3 indrukwekkende documentaires gezien die een beeld geven van de leefwereld van de mensen waarvoor wij ons inzetten. Ik hoop dat u de tijd neemt om ook hier naar te kijken.

Als **eerste** de documentaire **"Nero's Guests"**

Sinds 1997 pleegden 200.000 boeren zelfmoord. Een drama met een enorme impact op de rurale gemeenschap. Maar noch de autoriteiten noch de overheid pikt het op. Nero's Guests volgt journalist Palagummi Sainath die

zich het lot van de arme boeren aantrekt.

Sainath gebruikt de zelfmoorden om de enorme welvaarts kloof in India ter discussie te stellen. Keer op keer legt de gedreven en goed geïnformeerde journalist het schrijnende gebrek aan sociale rechtvaardigheid in India en de hypocrisie van het neoliberalisme bloot. Voor zijn enigszins hoogopgeleide publiek (hij schrijft in dagblad The Hindu) verwijst hij naar Tacitus: Nero verbrandde gevangenen als nachtelijke verlichting. Zijn gasten stonden erbij en keken er naar.

De **tweede** documentaire die veel indruk heeft gemaakt is:

Light fly, fly high waarin het verhaal verteld wordt van de Indiase Thulasi, geboren als Dalit, een kasteloze. Haar jeugd stond in het teken van overleven en als jongvolwassene is Thulasi vastbesloten zich naar een beter bestaan te vechten. Letterlijk.

Via een overheidsprogramma dat getalenteerde jonge sporters een kans biedt op een baan, probeert ze zich naar de top te boksen.

In de documentaire wordt de dappere Thulasi gevolgd gedurende een cruciale periode: haar strijd in de ring en daarbuiten.

Als slot de **derde** documentaire **India's daughter** die in India zelf niet vertoond mag worden!

Centraal in de docu staat het verhaal van de 23-jarige Jyoti Singh, die slachtoffer werd van een groepsverkrachting in een bus door zes mannen in de hoofdstad New Delhi. Jyoti overleed aan haar verwondingen. De zaak werd wereldnieuws en leidde in India tot een golf van protesten en demonstraties tegen de kwetsbare posities van vrouwen in India waar elk kwartier een vrouw wordt verkracht.

Educatie is in alle drie de documentaires de sleutel tot meer wetende en mondigere mensen.

En dat is nu juist het aspect waar wij als Stichting Ladder ons hard voor maken en een bijdrage leveren.

